

Marcel De Cock weigerde pensioenuitkering om zijn passie voor de fokkerij te kunnen voortzetten

Nooit stoppen

Het passievuur voor fokkerij dooft nooit. Het cliché is op het lijf geschreven van Marcel De Cock, 81 jaar oud en witblauwfokker te Opbrakel. De stier Zico van de Hoelmanshoeve is het legendarische uithangbord van het fokbedrijf.

tekst **Guy Nantier**

'Marcel zit in de stal', laat Adrienne, de vrouw des huizes, weten na aanbellen aan de voordeur. Fokkerij, het laat je nooit los. Marcel De Cock (81) uit Opbrakel is er het levende bewijs van. Op zijn 65e weigerde hij de pensioenuitkering van ongeveer vijfhonderd euro per maand om zijn fokkerijactiviteiten te kunnen voortzetten. 'Als je van een pensioenrente geniet, mag je slechts heel beperkte landbouwactiviteiten uitoefenen', aldus de Oost-Vlaming aan de gesprekstafel. 'Dan kan je beter weigeren en gewoon doorgaan met je passie. Niets doen is aan mij niet besteed.'

Marcel De Cock bezit naast 125 stuks rundvee ook nog 26 hectare standweiden en 15 hectare akkerbouw in het heuvelachtige landschap van de Vlaamse Ardennen. 'Wintergerst, wintertarwe en mais', luidt het. 'Het ploegen doe ik allemaal nog zelf.'

Prijstilstand

De activiteiten op de Hoelmanshoeve dateren uit de jaren vijftig van de vorige eeuw. Marcel, die een fruithandel leidde met zijn echtgenote, molk voor de hobby op het ouderlijk bedrijfje een achttal koeien van het Oost-Vlaamse witrode

ras. De melk verkocht hij aan de melkerij. Daarnaast mestte hij jaarlijks enkele Ardeense witblauwen af. Marcel De Cock: 'Ik kocht de dieren mager aan via een plaatselijke veehandelaar en leverde ze hem afgemest terug af. Met de verdienste kocht ik nieuwe dieren aan en breidde ik de veestapel gaandeweg uit. Dat zou nu niet meer kunnen. De aankoopprijs voor magere dieren toen is de verkoopprijs van vette beesten nu. Het lijkt wel of de tijd in zestig jaar is blijven stilstaan.'

In 1970, nog voor het witblauwras een doorbraak kende in Oost- en West-Vlaanderen, kocht Marcel De Cock enkele stamboekvaarzen en een dekstier aan in Wallonië. 'Omdat er toen geen stamboekwerking voor vleesvee bestond in de provinciale veeteeltvereniging van Oost-Vlaanderen, wilde ik de nafok laten registreren in Wallonië en laten deelnemen aan de keuringen. Dat is ons toen botweg geweigerd', herinnert de veehouder zich alsof het gisteren was.

In 1985 kwam de omslag met een Vlaamse stamboekwerking witblauw en de organisatie van keuringen. Miel van de Hoelmanshoeve zette het fokbedrijf op de kaart. Deze eigengefokte stier – zoon van Bourgogne de Somme – behaalde tweemaal een 1a-overwinning te Libramont in 1998. 'Miel was een zoon van Hendrika,' vertelt de fokker, 'ik kocht haar moeder als drachtige vaars aan in

Zwaan 1 van de Hoelmanshoeve (v. Zico) behaalde op de CRV Koe-Expo te Gent een 1a-plek en is nu drachtig van Bonheur de Somme

Marcel De Cock

Marcel De Cock weet op een leeftijd van 81 jaar nog niet van ophouden. Met de vrijwillige hulp van Kris zet hij zijn fokbedrijf verder ondanks de gevorderde leeftijd.

Beroep:	fokker
Ras:	Belgisch witblauw
Aantal kalvingen:	55-60
Aantal hectare:	41

Ferrerozoon 6868 van de Hoelmanshoeve voert in tweede generatie terug op de legendarische Zico van de Hoelmanshoeve

Wallonië. Je kan stellen dat Hendrika onze stamkoe is. Alhoewel, echte stamkoeien hebben we nooit gehad. Na drie kalvingen vertrekt het vrouwelijk vee naar de afmest.'

Fatale sedatie

Uit Hendrika in combinatie met Japonaïs van het Bareelhof (v. Galopeur) fokte Marcel De Cock Kristel van de Hoelmanshoeve. De naam Japonais roept bij de fokker direct bijzondere herinneringen op. 'Japonais kocht ik als jaarling bij Gilbert Veulemans te Glabbeek,' verhaalt hij, 'de stier reeg de kampioenstitels aan mekaar.' De superhandmakke Japonais heeft nooit natuurlijk gedekt, zo blijkt uit het verdere relaas. 'We hebben sperma van hem moeten vangen en invriezen om nakomelingen te krijgen. Japonais woog op zijn top circa 1300 kilogram. De stier was zo breed gebouwd dat hij niet in de klauwbekapbox kon. We hebben hem moeten sederen met Rompun om een pedicure te kunnen uitvoeren. Maar de sedatie is hem fataal geworden.'

Terug naar Kristel. Zij is de overgrootmoeder van Zico, de legendarische Despotezoon waarmee De Cock drie jaar achter elkaar kampioen werd op de fokveebeurs van Affligem. Het feit is nog altijd uniek in de annalen van Vlaanderen grootste event voor witblauw. Met Zico schuimde de veehouder ook de nationale keuringen af en behaalde een 1a-plek te Libramont in 2006 en een 1c-plaats te Brussel in 2007.

De Oost-Vlaming heeft ook wel menig vrouwelijk kopnummer in de showring gehad. De meest bekende en recentste is

wellicht Zicodochter Zwaan 1 van de Hoelmanshoeve. Zij kreeg als vaars 88,7 punten voor totaal exterieur en behaalde een 1a op Agriflanders in 2011.

Dure rietjes

Thuis op het erf en op de keuringen is Kris (43) al meer dan dertig jaar steevast in de buurt van de fokker te vinden. Ook aan de gesprekstafel. Twee paar handen op één buik, zo lijkt het wel. 'Kris kwam van jongs af aan op het bedrijf spelen, daarna meehelpen en gaandeweg is hij meegegroeid in het fokkerijgebeuren', geeft De Cock aan. 'Nu denken we zelfs de paringen gezamenlijk uit.'

Het fokdoel 'van de Hoelmanshoeve' is vleestypische, groeiende en correcte dieren. 'Niet naar extremen in bespieren', valt Kris in. 'We hebben in 2011 een zijsprong gemaakt met het gebruik van ki-stier Iglo du Ronchy om nieuw bloed in de stal te brengen. Dat heeft ons wel wat bespieren in de achterhand en breedte in het bekken gekost. Maar nu is er opnieuw progressie mogelijk naar sterkere, gezondere dieren en een hoger slachtrendement.'

Al vlug blijkt dat rechterhand Kris ook wel meer van moderne technologie houdt dan Marcel. De vraag welke stieren nu het meest gebruikt worden, levert dan ook een bijzonder tafereel op: Marcel kijkend in zijn notitieschrift, Kris kijkend op de uitdraai van het stieradviesprogramma. Het antwoord is wel eensluidend: Benhur, Attribut, Bonheur, Crack en Imperial.

Kris enthousiast: 'Voor de komende keuringen hopen we hoog te scoren met twee vaarzen – een dochter van Benhur

en een dochter van Tilouis – en twee stieren, nakomelingen van Ferrero en van Machinal. 'Benhur doet het hier goed,' vult Marcel aan, 'gelukkig maar. Het rietje kost 100 euro. Ik heb van in mijn hele leven nog nooit zo duur geïnsemineerd.'

Marcel De Cock staat bij menig veehouder te boek als een stierenfokker. 'Waarom ik sterker ben in het fokken van stieren? Ik weet het niet precies. Misschien dat ik stieren wat meer in de watten leg omdat hun invloed op de veestapel heel groot is. Of misschien komt het wel omdat de stieren altijd los lopen en zich beter kunnen ontwikkelen dan de vrouwelijke dieren die hier vanaf een leeftijd van acht maanden in de winter aangeboden staan.'

Meedenkende dierenarts

Tijdens de stalperiode bestaat het rantsoen uit voordroog, maiskuil en krachtvoer. In de zomer wordt het vee tot de eerste kalving bijgevoerd met maiskuilvoer en maximaal 1 kilogram krachtvoer. Het krachtvoer is een mengeling van haver, soja, lijnschilfers en een mineralenkern. Kris: 'Haver bevat avenine en dat blijkt goed te werken tegen het blijven staan aan de nageboorte.' Was de Oost-Vlaming in 1970 al zijn tijd vooruit met witblauw, ook op het vlak van ibr en bvd is het bedrijf vandaag de dag een voorloper. Marcel De Cock: 'We kunnen terugvallen op een bedrijfsdierenarts die meedenkt met het bedrijf. We waren hier al zes jaar ibr-vrij vooraleer de officiële bestrijding van start ging. Ook aan bvd werken we nu al ruim zes jaar.'